

Kezdetről az Ige

Kinek nincs miértje
Hová tartozik?
Mért lenne kezdete,
Ha nem változik?

*

Perctelenül árad,
Erjed az Ige:
Mindenségen túlról
Sötét semmibe,

Mégis mozdulatlan,
Izzik és örök,
Nincs súlya, iránya
Csak éltet s pörög

Ismeretlen lénye:
Önmaga körül;
Aztán köpenyt vesz föl
És megtestesül.

*

Kezdetről az Ige
Teremt s befogad;
A lélek általa
S csak benne szabad;

Suhogva suhan, mint
Szárnyas akarat,
Fogantatásodkor
Veti ágyadat;

Időbe öltöztet
S bár a tested sár,
Élet-menyegződön
Választást kínál:

Szabadságot tálal,
A döntés tied;
Egyél, igyál, válassz –
Meleg vagy hideg

Lelked, amit kaptál
És őrizheted
S majd a számadáskor
Érdemed lehet.

*

Meglebbent a Gyertya
Lángoló öle,
Hogy az eget, földet
Fénnyel öntse le;

Törvényt szab, korlátot
Rendel és kimér
Ő, az abszolútum,
Aki benned él.

Elfordulsz-e tőle
Kéjért, örömért,
Avagy teljesíted
Amit Fia kért?

Lázadsz? Tagadsz? Gyűlölsz?
Bűnt, bajt halmozol?
Bármit teszel Ő vár
Téged mindenhol

S visszafogad akkor,
Ha az életed
Hozzá irányítja
Hűség s szeretet.

Megölel, ha hívod
S bűnbánatodat
Méltó alázattal
Követ áldozat.

A Teremtő arca
Így lesz fényözön
S nem csordul szeméből
Hús, fekete könny.